

Yaşa Ve Rahmete Doyamadığım Her Ezan Vakti

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 26 Ocak 2022

İklimin nazarında kıyama durduğum kadar ömrün de iki yakasının asla bir araya gelmediği bir rivayet olmasa gerek...

İçimin dirliğine ve dinginliğine şart koştuğum mizacım

Ve çocuk tarafım...

Aşkın ikazı ne ki ne?

Tebessümler ektiğim ömrün eş güdümlü lehçesi.

İzaflı bir renk miyim de soldum ansızın?

Oysaki küredığım gök kuşağının

En muhalif ve de mağdur sesi ve resmiydim

İçime ektiğim umudun tohumları

Bazense irkilip başa aldığım hayat hikâyesi

Dünün ve meftun hayallerimin varamadığım durağında

Asılı kalmış bir otobüs tabelası gibi

Hangi yöne gittiğimin de yok iken önemi...

Ne de olsa önem arz eden;

Sadece ve sadece mağdur sözcüklerimin bekası

Belki de ömrün hicreti

Hicvi bildiğim aşkın yansızlığıma dair

Yandığımın da meali

İç sesim ve baskın dış sese

Ettiğim teessüf

Edimlerinde saklıym ben mevsimin

Namert gölgelerden yana derdim

Ne olurdu sanki ne olurdu?

Ah, gölgelerden çektiğim

Tuttuğum o çetelesi imkânsızlığın

Lakin hamt edip sığındığım Rabbim

Mealim de mizacım da O'nun koruması altında

Bazen solan bir çiçeğim

Bazense yeni günün ufku ve umudu ve uğuru

Uçuşan saçlarım sözcüklerin nezdinde

Çırpınan yüreğim aşkın haresinde halesinde

Yalnızlık ne ki?
Bunca sevgiyi tıkip da içime
İçerlemediğim kadar içlendiğim
En çok da yaşa ve rahmete doyamadığım
Her ezan vakti...

Ektiğim hüzn
Biçtiğim sevgi ve iman
İdrak ettiğimden de öteymiş yaşam
Elbet bir içimlik değil benim sözcüklerim
Ah, nasıl da bir ömürlük yürekten bağlandığım
İnsanlar ve insafı çağrıştıran bunca güzellik
Mademki bakaya kaldım yine günün nezdinde
Bekası ömrün varsın da şerit değıştirsın iklim
Aklımın aldığından öte.

İçimde atan yürek
İman gücümle şerh düştüğüm gün ve gece ve şafak
Niyazımla, inancımla ayaktayım demenin de güncesi
Gülümseyen yüzüme doğan güneş ve yıldız
Serptiğim her zerresi umudun
Sefasını sürmek ne de güzelmiş sevginin ve inancın
Hayatın albenisi saklı maneviyatta
Yalnızlık ne ki aşka ibadet eden
Yüreğin kıblesinde saklı iken
Bitimsiz hülyam ve hüznü dünyam
Ereceğim elbet en güzel nihayete
Hidayeti şerh düştüğüm sevgime inancımla
Eşlik eden her hücrem zerrem...

Zikrime denk düşen fıkrime bir kelam daha eklerken
Aşkın bitimsiz gücüyle
Uyuya kalmadım da üstelik bir ömür yakarken
Bu İlahi Ateşi
Her kıvılcımdan doğar neşri nesri hayallerin
Raks eden kalemden ziyadesiyle sahip olduğum
Varsın sadece saklı olsun Allah'ın katında
Kat izinde saklıyım sevginin
En güzeli değil mi ki doğaçlama yaşar ve severken insan...